

Arrest

nr. 51 903 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VLAEMINCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 maart 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 2 augustus 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Farid Ganj in Chandpur. U bent een Hindoe. Als zijnde hindoes in Bangladesh, kende uzelf en uw familie problemen met de Moslim fundamentalisten in uw regio. Uw vader was eigenaar van een kledingfabriek. U zou ook hebben gewerkt in die fabriek. Mensen van Hussein, iemand die banden had met de partij "Jamiaat e Islami", zouden de fabriek van uw vader met geweld hebben willen overnemen. Uw familie zou sinds 2001 al problemen kennen met deze persoon. In de nacht van 10 naar 11 december 2001 vielen een tiental personen, ook Hossein zelf, uw huis binnen. Daarbij werd fysiek geweld gebruikt ten aanzien van

u en uw familie en uw zus zou zijn ontvoerd. Nadien werd de tempel tegenover uw huis vernield. Nadien volgde nog andere incidenten. Zo ook op 22 juni 2008, toen zouden deze mensen van Hussein uw vader hebben gedwongen de fabriek over te dragen aan hen, met geweld. U maakt gewag van twee zogenaamde valse zaken die tegen u lopende zouden zijn, daterende van 2006 en 2008. Hussein zou daarvoor verantwoordelijk zijn. Daarom diende u Bangladesh te verlaten in 2009. U reisde illegaal naar India van waaruit u per schip naar België kwam. Op 18 maart 2009 diende u in België een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u verschillende documenten neer: een geboorteakte, een nationaliteitsattest, een schoolattest, vier originele aanklachten die zijn ingediend door uzelf en uw vader, drie statements van uw vader (geattesteerd door de "Notary Public"), verschillende "certified copies" van de juridische stukken aangaande die "valse" zaken van 2006 en 2008, verschillende foto's, een handelslicentie, een attest van de "Hindu Buddha Christian Alliance Council" en twee kopieën van Form No 54.1.

B. Motivering

Het CGVS stelt vast dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Dit op basis van de hiernavolgende vaststellingen.

Vooreerst verwijst het CGVS naar informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier. Na concrete opzoeken blijkt immers dat de incidenten van 2001 en 2008 waarnaar u verwees niet zouden hebben plaatsgevonden. Meer specifiek werden de concrete incidenten van het jaar 2001 en het jaar 2008 voorgelegd aan de organisatie "Hindu Buddha Christian Alliance Council". Deze organisatie is een gerenommeerde organisatie die een jarenlange reputatie heeft opgebouwd in het rapporteren van mensenrechtenschendingen tegen religieuze minderheden in Bangladesh. Deze organisatie beschikt over een uitgebreid landelijk netwerk. De voorzitter van deze organisatie werd gecontacteerd. Deze persoon contacteerde op zijn beurt de verantwoordelijken van deze organisatie in het district Chandpur. De beweerde incidenten van 2001 en 2008 waren niet bekend bij deze organisatie. Het CGVS acht het niet geloofwaardig dat deze incidenten zouden hebben plaatsgevonden en dat deze organisatie niet op de hoogte zou zijn, iets wat de voorzitter van deze organisatie onderschreef (zie informatie die is toegevoegd aan de blauwe map in het administratieve dossier). Immers betreft het serieuze incidenten waarbij volgens u zelfs iemand werd ontvoerd. Aldus kan verwacht worden dat de incidenten gekend zijn. Uzelf legde vier aanklachten voor waaruit de waarachtigheid van deze incidenten van 2001 en 2008 zou moeten blijken. Echter, zoals hierna beschreven, zijn de aanklachten zoals u die voorlegde niet betrouwbaar (zie verder). U legde verder geen enkel document als een persartikel of ander begin van bewijs neer ter staving van de beweerde incidenten van 2001 en 2008.

Bovendien is het des te meer opmerkelijk dat u beweerde binnen deze organisatie "Hindu Buddha Christian Alliance Council" actief te zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS p.5 en 6). U legde ter staving daarvan een attest neer van deze organisatie. U was op zeer lokaal niveau actief binnen deze organisatie, zijnde als "general secretary" binnen de Faridgonj Upazila Unit. En hoewel uw activiteiten binnen deze organisatie beperkt waren, zoals u zelf aangaf, is het niet geloofwaardig dat u enerzijds betrokken was binnen deze organisatie, en dat anderzijds de organisatie niet op de hoogte zou zijn van de incidenten waarbij u en uw familie betrokken waren. De waarachtigheid van uw attest van deze organisatie dient dan ook ernstig te worden betwijfeld. Daarbij merkt het CGVS nog op dat het attest van deze organisatie dat u voorlegde, geen enkele melding maakt van deze incidenten in 2001 en 2008. Het attest verwijst enkel naar twee valse zaken die tegen u hangende zouden zijn.

Wat betreft die twee valse zaken die tegen u hangende zouden zijn, verwijst het CGVS naar informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier. Daaruit blijkt dat het hoogst merkwaardig is dat u pas in het jaar 2009 kopieën van de stukken van de rechtszaak die is opgestart in 2006 hebt aangevraagd. Indien men immers zijn belangen wenst te verdedigen, moet men inzage krijgen in de stukken. Dit kan door het opvragen van kopieën, hetgeen mogelijk is van zodra de stukken van de zaak zijn opgemaakt, in casu in 2006. Dat u de stukken vóór 2009 nooit hebt opgevraagd is weinig geloofwaardig. Tijdens uw gehoor door de asielinstanties, verklaarde u zelf ook dat u geen advocaat had en dat u niets deed om uw onschuld aan te tonen (zie gehoorverslag CGVS p.11). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van de beweerde valse zaak die sinds 2006 tegen u hangende zou zijn. Bovendien blijkt uit de door u voorgelegde identiteitsdocumenten dat u nog nadat de rechtszaak was opgestart in 2006, de Bengaalse overheid contacteerde om identiteitsdocumenten te verkrijgen. Indien u werkelijk door de Bengaalse overheid zou worden gezocht

in een al dan niet valse zaak, is het toch opmerkelijk dat u identiteitsdocumenten liet opstellen nadat de zaak al was opgestart. Zowel uw geboorteakte als uw nationaliteitscertificaat als uw schoolattest, is opgesteld nadat de eerste beweerde valse zaak van 2006 tegen u zou zijn opgestart.

Wat betreft de vier originele aanklachten die u verder voorlegde, verwijst het CGVS eveneens naar de informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier. Daaruit blijkt dat het gaat om originele stukken die in het gerechtelijke dossier horen te zitten. In principe bent u aldus niet gerechtigd om over deze stukken te beschikken. U kunt normaliter wel een kopie verkrijgen, maar dan een "certified copy". Uw verklaring dat de politie deze klachten in deze vorm aan u meegaf is dan ook weinig geloofwaardig (zie gehoorverslag CGVS p.4). Daarnaast blijkt dat op één van de klachten (meerbepaald de klacht van 10/06/2007) een manuele correctie is aangebracht waarbij het woord "getuigen" werd vervangen door "beschuldigten". Dit is zeer ongebruikelijk en dergelijke correctie betreft een ernstige inbreuk. Aldus vervalt elke geloofwaardigheid van deze documenten.

De vaststelling dat de door u aangehaalde incidenten niet werkelijk gebeurd zijn, samen met de vaststelling dat bepaalde van de door u voorgelegde documenten verschillende bedenkingen oproepen, doet volledig afbreuk aan uw asielrelaas zoals u dat aanbracht ten aanzien van de asielinstanties. Het CGVS betwijfelt niet uw hindoe zijn. Doch heeft het afleggen van dergelijke bedrieglijke verklaringen en het voorleggen van onbetrouwbare documenten, als gevolg dat het CGVS zich niet meer in staat acht om een juist beeld te krijgen van uw beweerde status, uw beweerde problemen en de werkelijke reden van uw vertrek uit Bangladesh waardoor het onmogelijk een juiste inschatting kan maken van de eventuele nood aan bescherming. De verschillende "certified copies" kunnen daarin geen verandering brengen. Men kan immers redelijkerwijze verwachten dat het voorleggen van documenten ter staving van een relaas gepaard gaat met het afleggen van coherente verklaringen die enerzijds stroken met de inhoud van de documenten én die anderzijds stroken met de werkelijkheid. In casu is dit niet het geval waardoor de betrouwbaarheid van de documenten volledig wordt ondermijnd.

De andere door u voorgelegde documenten, zijnde uw identiteitsdocumenten, uw handelslicentie, de statements van uw vader en de foto's, zijn niet van die aard om de beslissing in positieve zin om te buigen. Ze kunnen hooguit uw identiteit en uw religieuze overtuiging staven, doch staven deze documenten niet uw asielrelaas. De drie statements van uw vader verwijzen weliswaar naar de beweerde problemen die u zou hebben gekend, maar deze statements werden opgesteld door uw vader. Dat deze geattesteerd zijn door de "Notary Public" wil niet zeggen dat de inhoud ervan ook met de werkelijkheid overeenstemt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Verzoeker beroept zich in een eerste en enige middel op de schending "van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 Vreemdelingenwet".

4. Nopens de status van vluchteling

5. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken die zowel zijn identiteit als zijn reisweg staven, voor te leggen. Indien verzoeker stukken neerlegt die noodzakelijk zijn voor het aanvragen van

een paspoort, een geboorteakte in het Bengali met foto (met vertaling) en een nationaliteitsattest stelt hij geen paspoort te kunnen voorleggen. Verzoeker kan evenmin zijn illegale reisweg aantonen. Uit het CGVS-verhoor blijken enkel vage en evasieve verklaringen over een bootreis en brengt verzoeker evenmin nuttige gegevens aan over zijn vertrek en zijn aankomst en doorreis naar België. Verklaringen als *"Ging dat direct naar België dat schip? Ik kan dat niet zeggen, we kwamen uit schip en nam een privé auto en we waren met 4 en smokkelaar" (...)* *In welk land bent u aangekomen per schip, weet u dat? Neen. 2,5 uur rijden of 3 uur tot hier (...)* *Wat kunt u van dat schip vertellen, onder welke vlag voer het, van welke land was de bemanning? Niets. Want ik ging niet uit die kamer, Ik bleef beneden in die kalmer [lees: kamer] en enkel wanneer ik buiten kwamen was het nacht en donker en kon ik niets zien"* (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) kunnen bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat verzoeker een illegale reisweg effectief persoonlijk heeft ervaren. Aldus wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker illegaal gereisd heeft en in de onmogelijkheid is een paspoort voor te leggen.

5.1. Verzoeker stelt enerzijds als hindoe samen met zijn familie in 2001 en 2008 slachtoffer te zijn geworden van zware gewelddaden en anderzijds gerechtelijke vervolging te vrezen om twee valse aanklachten tegen hem. De twee incidenten, waarbij in 2001 verzoekers zus werd ontvoerd en in 2008 zijn vader gedwongen werd zijn kledingbedrijf af te staan, blijken na navraag van CEDOCA, onbekend bij de organisatie *'Hindu Buddha Christian Alliance Council'*. Nochtans kan verwacht worden dat de hindoe-gemeenschap op de hoogte is van dergelijke zwaarwichtige incidenten, vooral nu verzoeker beweert niet enkel lid te zijn van deze organisatie maar tevens een lokale functie te bekleden en de voorzitter van de organisatie nadere toelichtingen vroeg aan de districtafdeling uit verzoekers regio.

5.1.1. Waar het verzoekschrift stelt dat *"uit de zeer kortstondige e-mail (...) niet afgeleid kan worden aan welke plaatselijke afdeling de informatie werd opgevraagd; Dat het district Chandpur immers een achttal afdelingen omvat; Dat verzoeker deel uit maakt van de Hindu Buddhist Christian Unites Council in Faridgonj"* ziet de Raad niet waarom het aantal afdelingen een invloed dient te hebben op het antwoord, noch waarom wordt verondersteld dat de organisatie hun geografische onderafdelingen niet correct kent. Verzoeker tracht het tegenbewijs te leveren van de bevindingen uit de e-mail van CEDOCA waaruit blijkt dat de voorzitter van de *'Hindu Buddha Christian Alliance Council'* navraag deed bij de lokale afdeling in Chandpur en na onderzoek ter plaatse heeft vastgesteld dat de beweringen van verzoeker niet hebben plaatsgegrepen. Aangezien dit de essentie van verzoekers asielrelaas uitmaakt kan verwacht worden dat verzoeker nauwkeurig te werk gaat. Dit is niet het geval. Verweerder wijst er terecht op dat *"het drie attesten betreft die alle drie min of meer dezelfde inhoud vertonen. Verzoekers bewering als zou het derde attest (in casu stuk 4) afkomstig zijn van de heer Banajit Kumer Chowdur, kan, verweerders inziens, niet worden weerhouden in het licht van de vaststelling dat het document in kwestie dezelfde foto bevat als de overige twee attesten, zij het telkens met een andere stempel en/of handtekening eronder"*. Deze attesten komen aldus voor als gedictieerd en/of voorgeschreven. Daarbij dient te worden benadrukt dat het niet volstaat stukken en documenten op te vragen als tegenbewijs zonder deze toe te lichten en te kaderen binnen de elementen van het administratief dossier en tevens de deugdelijkheid ervan aan te tonen. Verzoeker beroept zich volgens zijn beweringen op de steun van dezelfde personen die door de partijtop werden aangesproken. Het is dan ook redelijk te verwachten dat deze lokale leiders hun eerdere (volgens verzoeker) foute bevindingen kenbaar maken aan de nationale vertegenwoordiging te meer nu het bijzonder zware feiten betreffen als ontvoering van een jonge vrouw en het inpalmen van een bedrijf met meer dan honderd werknemers en zoals verweerder toevoegt als doelwit één van de partijmedewerkers betreft die vals beschuldigd wordt en meent hiervoor te moeten vluchten. Dat dergelijke feiten onbekend zijn bij de top van de organisatie is niet redelijk gezien het belang ervan voor alle actieve leden en hun veiligheid. Ten slotte kan worden opgemerkt dat de nieuwe stukken niet herkenbaar ondertekend zijn (zie vertaling) zodat evenmin kan blijken dat deze effectief werden opgesteld door de desbetreffende personen. Dit staat in contrast met de duidelijkheid rond de personen aangesproken door CEDOCA die objectief verifieerbaar zijn en waarvan verzoeker de hoedanigheid niet betwijfelt. Verzoekers neergelegde bewijzen kunnen de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet weerleggen. Aldus dient te worden besloten dat de feiten zoals verzoeker heeft aangebracht verzonnen zijn en de aangebrachte brieven en persoonlijke getuigenissen complaisancestukken zijn opgemaakt voor onderhavige procedure.

5.2. Verzoeker legde een attest van de *'Hindu Buddha Christian Alliance Council'* neer en voegt drie stukken bij het verzoekschrift die zijn lidmaatschap van de organisatie en het bestaan van twee valse aanklachten dienen te bevestigen. Deze persoonlijke getuigenissen van verzoekers advocaat en familie

hebben geen officieel karakter zodat de bewijswaarde slechts relatief is en onvoldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Bovendien weerleggen deze attesten de vaststelling niet dat binnen de organisatie geen kennis is van de incidenten.

5.3. Verzoeker legt verschillende aanklachten voor van hem en zijn vader aangaande de incidenten. Het is niet redelijk dat verzoeker deze incidenten niet nader kan kaderen te meer nu het ernstige feiten betreffen met name ontvoering van de zus in 2001 waarvan sindsdien niets meer werd vernomen en afpersing en gedwongen verkoop van het groot bedrijf van verzoekers vader. Dat verzoeker enkel hulp van de politie inriep zonder enige andere vorm van bescherming te betrachten bij zijn eigen gemeenschap of (economische) omgeving is niet ernstig. Verzoekers blote bewering dat de dader veel invloed heeft, kan hun gebrek aan initiatief geenszins verschonen te meer nu uit de getuigenissen neergelegd bij het verzoekschrift blijkt dat ook verzoekers familie kapitaalkrchtig en invloedrijk is en daarbij als bedrijf een vijftigtal mensen tewerkstelt (zie CGVS-verhoor p.3). Daarbij blijkt uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd dat de neergelegde aanklachten originele stukken betreffen terwijl ze nochtans in geen geval uit het gerechtelijk dossier mogen worden gehaald. Verzoekers initiële bewering dat het slechts fotokopieën zijn wordt later door hemzelf tegengesproken. Zijn verklaring dat de stukken door de politie werden meegegeven, kan in het licht van bovenstaande bezwaarlijk overtuigen en tast de authenticiteit aan te meer nu één van de klachten een formeel gebrek vertoont en achteraf met balpen gecorrigeerd is, wat hoogst merkwaardig is volgens de door de commissaris-generaal geraadpleegde gerechtelijke expert. De aan het verzoekschrift toegevoegde verklaring van verzoekers vader waarin deze bekend door zijn emotionele toestand de correctie op het document te hebben aangebracht verandert niets aan de vaststelling dat het document achteraf werd gecorrigeerd. Ook het attest van de advocaat van zijn vader waarin verzoekers initiële versie wordt bevestigd, namelijk dat het geen originele stukken maar wel kopieën betreft kan de geloofwaardigheid niet herstellen. Overigens stelt verwerende partij ter terechtzitting terecht dat verzoekende partij ter terechtzitting opnieuw de verklaringen wijzigt en stelt dat het wel originele stukken zijn. De persoonlijke getuigenis van de advocaat in Bangladesh heeft geen objectieve bewijswaarde en kan de objectieve informatie uit het administratief dossier niet bezwaren. Het verzoekschrift meent ten slotte dat gezien de door de commissaris-generaal geraadpleegde expert de documenten als originele exemplaren worden beschouwd *“het bestaan van de aanklachten onmogelijk ter discussie kan komen te staan”*. Verzoeker maakt evenwel een verkeerde gevolgtrekking gezien hij eraan voorbij gaat dat het onmogelijk is dat verzoeker de originele stukken in handen heeft en hierdoor de waarachtigheid van de aanklachten wordt onderuitgehaald.

5.4. Wat de valse aanklachten betreft, legt verzoeker verscheidene ‘certified copies’ neer. Verzoeker verklaarde het laattijdige opvragen in 2009 van valse aanklachten daterend uit 2006 en 2008 door te stellen dat er geen advocaat werd aangesteld *“ik deed niets om mijn onschuld aan te tonen”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat zijn vader een advocaat heeft geraadpleegd, maar deze stelling doet geen afbreuk aan het gegeven dat verzoeker en zijn familie de gerechtelijke stukken niet eerder hebben opgevraagd en aldus blijk geven van een desinteresse in de aanklachten, wat de waarachtigheid ervan ondergraaft.

5.5. Betreffende de krantenartikelen, wijst de Raad erop dat dergelijke algemene verwijzingen niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480) Het schoolattest, de foto's en trade licence bieden tot slot geen ondersteuning voor verzoekers asielmotieven.

5.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

6. Nopens de subsidiaire bescherming

6.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

6.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat deze onterecht is, noch dat hij geen beroep kan aantekenen, noch dat hij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr.K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK